

Herman Finkers, Kikkerrap

Roy gaat met Anja, Bart met Margriet
Ik ben op Bea een ander wil ik niet
We zaten aan het water in het malsgroene gras
Zij zag daar helaas hoe groen ook is was
Haar hempje hing vrij, 't onblootte haar rug
Ik zou graag iets doen maar ik deinsde terug
Ik durfde niets, maar een kikkertje wel
't Sprong onder 't hempje en kriebelde haar vel
Vervelende kikker, stom stuk natuur
Verpest met je sprong nog mijn eerste avontuur
Straks gaat ze gillen en wil ze naar huis
Alleen door de schuld van het kikkergespuis
Zo dacht ik, ik kleurde en voelde me rot
Maar Bea ontspande, een zucht van genot
"Wat doe je dat lekker", zei ze erbij
Bea verwarde die kikker met mij
Toen durfde ik, ik gooide die kikker eruit
En streelde voor 't eerst een meisje d'r huid
Ze zei: "Nee, zo niet, je doet me nog pijn
Hou op, wat je net deed, dat was pas fijn"
Bea en ik, wij gaan met elkaar
Soms pak ik haar vast of streel door haar haar
Dan zegt zij: "Zo fijn wordt het toch nooit meer
Als toen je het deed, voor de allereerste keer"